

Catre: **PARLAMENTUL ROMANIEI**

CAMERA DEPUTATILOR

Comisia juridica, de disciplina si imunitati

Ref: Dosar UP 660/P/2014 – DEPUTAT IOAN OLTEAN

Stimate Doamne, Stimati Domni,

Subsemnatul, Ioan Oltean, avand calitatea de deputat cu privire la care se solicita aprobarea cererii de arestare in dosarul anterior rubricat,

avand in vedere referatul intocmit de catre Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie – Directia Nationala Anticoruptie in Dosarul nr. 660/P/2014,

in temeiul art. 193 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputatilor coroborat cu art. 72 din Constitutia Romaniei, va solicit:

ca prin raportul ce il veti intocmi sa stabiliti ca nu exista motive temeinice pentru aprobarea cererii de arestare,

pentru urmatoarele

CONSIDERENTE:

In fapt, organul de urmarire penala solicita incuviintarea arestarii mele preventive intrucat apreciaza ca exista probe din care rezulta suspiciunea rezonabila ca as fi savarsit doua infractiuni in perioada 04.12.2009-17.06.2010.

Organele de urmarire penala isi intemeiaza acuzatiile pe un “**denunt**” formulat la data de 11.04.2014 de catre Alexandrescu Ion Adrian, si inregistrat la data de **14.04.2014**, aflat la filele 98-103 din volumul 2 dosar urmarire penala (in baza caruia s-a si sesizat) si pe **declaratia**

aceluiași denuntator din data de **25.11.2015**, aflata la filele 399-413 din volumul 1 dosar de urmarire penala, neinregistrata audio si luata intre orele **11.17-13.35**, in conditiile in care respectiva declaratie contine un numar de 22 de pagini, ceea ce ar presupune aproximativ 7 pagini pe ora, situatie imposibila numai din perspectiva redactarii acestei declaratii, fara a mai lua in considerare audierea propriu-zisa, aspect ce este de natura a crea un real dubiu cu privire la veridicitatea declaratiei.

Totodata, sus-mentionatul **denunt este lacunar si contradictoriu** in comparatie cu declaratia data ulterior de denuntator (desi, in mod logic, denuntul fiind primul act ar fi trebuit sa redea mai fidel situatia de fapt decat declaratia care este data mult mai tarziu, memoria fiind diminuata odata cu trecerea timpului) si **invedereaza o situatie de fapt diferita de cea descrisa in declaratie** cat si de cea retinuta de catre organul de urmarire penala. Astfel, prin denunt se afirma faptul ca **in una din seri**, in urma unor certuri care aveau loc in anexa parohiei, denuntatorul afirma ca s-a dus sa calmeze persoanele in cauza, iar cand acestea au parasit parohia, la poarta bisericii a aparut o masina de culoare neagra in care se afla Oltean Ioan. Acesta a urcat in masina lui Rotaru Mihai, marca ML MERCEDES iar soferul D-lui Rotaru a scos un sac negru mare in care apreciaza ca era **o suma importanta de bani in euro** (fila 99 din volumul 2 dosar urmarire penala) iar subsemnatul am plecat in mare viteza cu masina, fara a se preciza ce s-a intamplat cu sacul pretins plin de bani si in euro si de unde cunostea ca in sacul de culoare neagra se afla o suma importanta de bani si in ce moneda. De asemenea, nu precizeaza cu ce masina as fi plecat. Insa, prin **declaratie (fila 397 din volumul 2 dosar urmarire penala)**, denuntatorul sustine ca as fi venit o singura data in curtea bisericii cu un autoturism de serviciu, ca aveam sofer, ocazie cu care Rotaru Mihai mi-ar fi inmanat din cate isi aduce aminte aproximativ 600.000 euro, acest fapt presupus intamplat ar fi avut loc spre **sfarsitul anului 2010**, cand se afla in biroul sau impreuna cu Baci Remus, unde a venit Rotaru Mihai care avea asupra sa o borseta si un sac menajer de culoare neagra legat cu un snur galben. Rotaru a intrat nervos in birou, a trantit sacul si borseta si a afirmat lui Baci Remus ca “ne-a marit comisionul Olteanu datorita faptului ca Stelian Gheorghe si Alin Cocos platesc mai bine si mai rapid ca mine”. Denuntatorul mai afirma prin declaratie ca in curtea bisericii as fi venit eu, iar Rotaru a iesit din birou avand asupra sa sacul menajer in care am dedus ca erau 600.000 eur pe care se presupune ca mi i-ar fi inmanat iar eu am plecat. Denuntatorul a declarat faptul ca

Rotaru desi era suparat ca i se marise comisionul in acelasi timp era si bucuros deoarece **a doua zi era comisie si urma sa i se aprobe despagubirile.**

Analizand actele de urmarire penala, putem constata ca invinuirea poarta asupra **perioadei 04.12.2009 (data inregistrarii dosarului la A.N.R.P.)- 17.06.2010 (DATA APROBARIII DESPAGUBIRILOR DE CATRE MEMBRII C.C.S.D.)**

In **declaratia lui Baci Remus aflata la volumul 1, acesta nu confirma discutia din biroul denuntatorului**, nu cunoaste nimic in legatura cu sumele de bani pretins remise subsemnatului la care potrivit celor declarate de catre denuntator ar fi fost martor, nu retine detalii din dosarul 46076/CC/2009 si nici detalii privind aprobarea acestuia, fiind un dosar aflat pe lista ca multe altele. In declaratia de inculpat isi mentine declaratiile date in calitate de suspect (fila 313 din volumul 1) si adauga ca nu a luat nicio suma de bani sau alt folos de la nicio persoana in exercitarea atributiilor de membru CCSD, nu s-a pus de acord cu niciun alt membru sau alta persoana cu privire la votul exprimat si nu a urmarit sa favorizeze vreun beneficiar din dosarul de despagubire.

In concluzie, avand in vedere neconcordantele invederate, apreciez faptul ca in ceea ce ma priveste denuntul sus-mentionat nu are nicio relevanta in sustinerea acuzatiilor ce mi se aduc. Este inadmisibil ca in baza unui denunt ilogic si existand probe care contrazic cele retinute de organul de urmarire penala in considerarea denuntului sa fie solicitata arestarea mea preventiva, cu atat mai mult cu cat faptele imputate ar fi fost savarsite in perioada 2009-2010, iar ancheta penala inceputa in aprilie 2014.

In cauza nu sunt indeplinite conditiile prevazute de lege pentru a putea fi luata o masura preventiva, cu atat mai mult cea mai drastica masura preventiva, respectiv arestarea preventiva.

In conformitate cu dispozitiile art. 223 alin. (2) C.proc.pen., temei invocat de catre organul de urmarire penala in sustinerea cererii sale de arestare, masura arestarii preventive poate fi luata daca sunt indeplinite, in mod cumulativ, urmatoarele conditii:

- **din probe rezulta suspiciunea rezonabila ca inculpatul a savarsit o infractiune pentru care legea prevede pedeapsa inchisorii de 5 ani sau mai mare;**
- **privarea sa de libertate este necesara pentru inlaturarea unei stari de pericol pentru ordinea publica** (conditie ce trebuie sa fie verificata pe baza evaluarii gravitatii faptei, a modului si a circumstantelor de comitere a acesteia, a anturajului si a mediului din care inculpatul provine, a antecedentelor penale si a altor imprejurari privitoare la persoana acestuia).

Apreciez ca nu este indeplinita niciuna dintre cele 2 conditii legale.

Astfel,

1. Niciuna dintre probele administrate pana in acest moment nu contureaza o suspiciune rezonabila ca as fi savarsit infractiunile de care sunt acuzat

a) complicitate la abuz in serviciu cu consecinte deosebit de grave daca functionarul a obtinut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit

Desi organul de urmarire penala sustine ca as fi fost complice la infractiunea de abuz in serviciu sus-mentionata, acesta nu indica nicio proba apta sa dovedeasca acuzatia. Mai mult, cu toate ca se solicita luarea unei masuri preventive asupra mea, descrierea acestei fapte vizeaza alte persoane.

Astfel, potrivit Procesului-verbal de aducere la cunostinta din data de 26.11.2015, fapta de complicitate la abuz in serviciu consta in aceea ca "uzand de functia sa politica si prin inducerea fata de membrii Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despagubirilor a convingerii ca acestia ar putea sa isi piarda aceasta functie, fiind de notorietate faptul ca erau numiti politic, **a sprijinit in fapt, la data de 17.06.2010**, pe numitii DUMITREAN CRINUTA NICOLETA, ALEXANDRU LACRAMIOARA, DIACOMATU SERGIU IONUT, TEODORESCU CATALIN FLORIN, BACIU REMUS VIRGIL, MARKO ATILA – GABOR si CONSTATINOVICI RODICA, membri ai comisiei, **in aprobarea** cu incalcarea dispozitiilor art. 16 alin. (7) din Legea nr. 247/2005 privind reforma in domeniile proprietatii si justitiei, in referire la dispozitiile art. 7 din Regulamentul nr. 30 din 2005, in dosarul de despagubire nr. 46076/CC/2009, a **raportului supraevaluat de evaluatorul autorizat NEGURICI SEGIU**, in beneficiul si cu complicitatea numitului ROTARU MIHAI – cesionar al drepturilor de despagubire in acest dosar, pentru

imobilul din municipiul Pitesti, str. Campineanu nr. 8, fost nr. 20, jud. Arges, cauzandu-se un **prejudiciu statului roman in cuantum de 87.291.596 lei**".

Organul de urmarire penala nu indica nicio proba si nu arata in ce a constatat sprijinul meu acordat sus-mentionatelor persoane in aprobarea raportului de evaluare pretins supraevaluat. De asemenea, organul de urmarire penala nu a administrat nicio proba cu privire la supraevaluarea raportului in cauza, multumindu-se sa faca referiri de ordin general cu privire la Decizia Curtii de conturi nr. 10/10.10.2013, fara a identifica in concret dosarul nr. 46076/CC/2009 in cadrul caruia a fost intocmit un raport de evaluare pretins supraevaluat.

De asemenea, in raport de dispozitiile legale pretins incalcate, respectiv art. 16 alin. (7) din Legea nr. 247/2005 in referire la dispozitiile art. 7 din Regulamentul nr. 30/2005 care se refera la intocmirea unui raport de evaluare in baza caruia comisia va emite decizii privind titlul de despagubiri, **subsemnatul nu pot fi subiect activ al infractiunii ce mi se imputa**, neavand nicio calitate in respectiva institutie si deci neputand sprijini in vreun fel membrii comisiei centrale pentru stabilirea despagubirilor. Totodata, nu exista nicio proba din care sa rezulte ca am indus membrilor comisiei convingerea ca acestia ar putea sa isi piarda functia, declaratia numitului DIACOMATU SERGIU IONUT la care parchetul face referire (fila 9 din referat) si care ar fi data in alt dosar de urmarire penal (declaratie ce nu se afla la dosarul cauzei), in conformitate cu care Dumitrean Crinuta s-ar fi bucurat de sprijinul meu, nu este apta sa sustina acuzatia organului de urmarire penala, neavand nicio relevanta in acest dosar.

Ori, in conformitate cu art. 48 C.pen., complicele este persoana care, cu intentie, **inlesneste sau ajuta** in orice mod la savarsirea unei fapte prevazute de legea penala. Cum organul de urmarire penala nu a identificat si nu a probat **nicio actiune** de inlesnire sau de ajutor dat de catre mine membrilor comisiei in cauza, rezulta ca **nu exista o minima suspiciune rezonabila cu privire la intrunirea elementului material al laturii obiective a infractiunii de care sunt acuzat**. In aceeasi ordine de idei, organul de urmarire penala nu a probat nici urmare imediata si nici legatura de cauzalitate intre elementul material si urmare imediata.

De asemenea, astfel cum am aratat, organul de urmarire penala nu a indicat probele din care rezulta suspiciunea rezonabila ca as fi actionat cu intentie, forma de vinovatie ceruta de lege.

Pe de alta parte, apreciez ca nu exista probe din care sa rezulte suspiciunea rezonabila ca membrii comisiei centrale de stabilire a despagubirilor ar fi comis infractiunea de abuz in serviciu, din actele si probele administrate la dosar rezultand faptul ca procedura de acordare a despagubirilor s-a desfasurat in mod normal dar mai ales in conformitatea cu legea.

b) trafic de influenta

In conformitate cu dispozitiile art. 291 C.pen., constituie infractiunea de trafic de influenta pretinderea, primirea sau acceptarea promisiunii de bani sau alte foloase direct sau indirect pentru sine sau pentru altul savarsite de o persoana care are influenta asupra unui functionar public si care promite ca il va determina pe acesta sa indeplineasca, sa urgenteze sau sa intarzie indeplinirea unui act ce intra in indeplinirea indatoririlor sale de serviciu.

In cauza, nu exista probe din care sa rezulte suspiciunea rezonabila ca as fi savarsit aceasta infractiune.

Analizand actele de urmarire penala efectuate in cauza, putem constata in primul rand faptul ca organul de urmarire penala nu individualizeaza faptele, acuzatia fiind formulata cu privire la mai multe persoane.

In al doilea rand, nu exista probe care sa sustina influenta pe care as fi avut-o asupra presedintei ANRP, Dumitrean Crinuta Nicoleta. Desi in cauza au fost audiati 20 de martori dintre care majoritatea au afirmat ca nu m-au vazut in sediul ANRP, totusi organul de urmarire penala a retinut declaratiile a 2 martori, Munteanu si Jacob, care m-ar fi vazut in sediul respectiv, desi nici aceste declaratii nu dovedesc vreo influenta asupra vreunui functionar din cadrul ANRP, cu atat mai mult asupra presedintei acestei institutii.

Desi organul de urmarire penala face referire la declaratiile unor persoane cu diferite atributii administrative din domeniul ANRP in sustinerea autoritatii in fapt a subsemnatului asupra membrilor CCSD, nu indica in concret care sunt respectivele declaratii, la dosarul de urmarire penala neidentificandu-se nicio astfel de declaratie. De asemenea, nu se indica care este "traseul administrativ" legal ce ar fi trebuit parcurs si care a fost traseul administrativ mult simplificat si care sunt prevederile legale ocolite de catre membrii CCSD.

Subliniez faptul ca desi in procesul de aducere la cunostinta a acuzației perioada supusa cercetării este 2009-2010, in referatul privind incuviintarea arestării, organul de urmarire penala face referire la perioada 2010-2011, perioada in care as fi actionat cu autoritate manageriala in fapt la ANRP inclusiv in dosarul 46076/CC/2009.

Pe de alta parte, avand in vedere situatia de fapt expusa mai sus, apreciez ca nicio proba nu contureaza suspiciunea rezonabila ca as fi pretins sume de bani pentru a-mi exercita o presupusa influenta asupra membrilor CCSD, cu atat mai mult suma de 600.000 euro.

2. Privarea mea de libertate NU este necesara pentru inlaturarea unei stari de pericol pentru ordinea publica

In primul rand, nu este respectata conditia disp.art.224 alin.1 C.proc.pen. potrivit cu care procurorul intocmeste o **propunere motivata** de luare a masurii arestării preventive a inculpatului, dispozitie aplicabila si in aceasta situatie.

Or, nemotivarea referatului sau motivarea lacunara atrage nulitatea de drept a referatului, fiind emis cu incalcarea disp. **art.224 alin.1 C.proc.pen.**, si deci formulat cu incalcarea normei procesual penale, imperative si de stricta interpretare.

“Motivarea” Organului de urmarire penala consta in urmatoarele: “indiferenta profesionala si superficialitatea in indeplinirea atributiilor de serviciu de care au dat dovada inculpatii, puse in evidenta de validarea unor despagubiri exorbitante fara un minim efort de verificare a documentelor depuse la dosar; alterarea prestigiului ANRP si implicit a institutiilor publice pe care le reprezinta membrii intrucat facilitatea obtinerii de despagubiri exorbitante are potentialul de a oferi sistemul de reparatie; disprețul manifestat fata de solicitantii ale caror dosare de despagubire au ramas nesolutionate.

Putem constata faptul ca motivele cererii de arestare ii privesc pe ceilalti inculpati in mare parte, fara o individualizare clara si precisa a motivelor pentru care se impune arestarea mea preventiva, desi legislatia interna si internationala obliga organul de urmarire penala sa ofere motive concrete apte sa convinga atat un observator neutru cat si pe persoana vizata ca masura preventiva este necesara si proportionala cu acuzația ce i se aduce. Ori, in prezenta cauza, motivele sunt formulate la modul general si ii vizeaza pe toti inculpatii.

In ceea ce priveste pericolul concret pentru ordinea publica nu este justificat in niciun fel de catre organul de urmarire penala.

De asemenea, în cauza nu este îndeplinită nici **condiția generală prevăzută de disp.art.202 alin.1 N.C.PP, condiție ce trebuie îndeplinită pentru luarea oricărei măsuri preventive.**

Intrucat nu sunt probe sau indicii temeinice din care sa rezulte suspiciunea rezonabila ca subsemnatul am savarsit infractiunile de care sunt acuzat si pentru care s-a solicitat arestarea preventiva si nici indicii din care sa rezulte ca aceasta ar fi necesara in scopul bunei desfasurari a procesului penal, ori a impiedicarii acestuia de la sustragere de la de la urmarirea penala sau judecata ori a prevenirii unei noi infractiuni, apreciez ca nu se poate lua o asemenea masura preventiva.

Or, va rog sa observati ca niciun temei din cele invederate anterior, nu a fost invocat, cu exceptia primei teze, ori legiuitorul prin sintagma “si”, a inteles ca aceste conditii trebuie sa fie îndeplinite cumulativ.

Organul de urmarire penala, infrange **principiul prezumției de nevinovatie**, apreciind faptul ca **exista probe** din care rezulta ca subsemnatul am savarsit infractiunile de care sunt acuzat. Legiuitorul a prevazut probe din care sa rezulte suspiciunea rezonabila....”, probele nu au valoare dinainte stabilita.

Organul de urmarire penala este obligat sa analizeze in mod individual situatia inculpatului, profilul personal, situatia familiala si posibilitatea adoptarii uneia din masurile alternative, insa acesta motiveaza contrar acestor dispozitii.

Desi, este invocat ca temei la arestarea preventive disp. art. 223 alin. 2 C.pr.pen, va rog sa observati ca nu este îndeplinită nicio condiție. Or, chiar daca ar exista probe din care sa rezulte suspiciunea rezonabila ca subsemnatul as fi comis fapta, arestarea nu se poate dispune decat daca, sunt îndeplinite in mod cumulativ conditiile mai sus analizate.

De asemenea nu sunt îndeplinite nici conditiile art. 202 alin.1 N.c.pr.pen, in sensul ca prin admiterea propunerii arestării preventive se previne comiterea de noi infractiuni, desi nu exista nicio proba la dosarul cauzei din care sa rezulte faptul ca, lasat in stare de libertate as comite fapte de natura penala.

Organul de urmarire penala nu analizeaza in mod concret care este scopul masurii arestării preventive si nici proportionalitatea acesteia, astfel cum acesta este prevazut la disp.art.202 alin. 1 Cpr.pen in raport de disp. 223 C.pr.pen..

Subsemnatul, nu pot influenta in niciun mod bunul mers al urmaririi penale.

Interpretând sistematic dispozițiile procedurale din materia măsurilor preventive, în corelație și cu exigențele Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale jurisprudenței Curții de la Strasbourg, astfel de temeiuri ar putea privi aspecte legate de buna desfășurare a procesului penal.

Organul de urmarire penala nu motiveaza, de ce arestarea preventiva este unica care se impune la acest moment, si pentru care considerente este unica masura care se impune cu necesitate, in conditiile in care nu s-au analizat cu prioritate alte masuri preventive, si doar in ipoteza incalcarii acelei masuri, se constata ca aceasta ar fi unica care ar putea fi impusa in cauza.

Conform jurisprudentei, Curtea Europeana a Drepturilor Omului a dezvoltat 4 motive in baza carora arestarea preventiva este considerata ca justificata:

- pericolul de fuga din partea acuzatului;
- riscul ca acuzatul odata pus in libertate, sa impiedice buna administrare a justitiei;
- sa comita noi infractiuni;
- existenta unui pericol pentru ordinea publica.

In speta de fata apreciem ca nu exista nici unul din cazurile prevazute de art. 223 din Codul de procedura penala, astfel:

- nu exista riscul ca subsemnatul sa ma sustrag anchetei;
- nu am incalcat o alta masura preventiva;
- nu exista nici un fel de date ca as incerca sa zadarnicesc aflarea adevarului prin influentarea martorilor;
- nu exista date ca am savarsit ori as pregati savarsirea unei alte infractiuni, cu intentie;
- nu exista date ca as exercita presiuni asupra martorilor ori ca ar incerca o intelegere frauduloasa;

Prin gravitatea lor și prin reacția publicului la săvârșirea lor, anumite infracțiuni pot să suscite o tulburare socială de natură să justifice o detenție provizorie, cel puțin o perioadă de timp. Totuși un asemenea element nu ar putea fi apreciat ca pertinent și suficient, decât dacă se bazează pe fapte de natură să arate că eliberarea inculpatului, ar tulbura în mod real, ordinea publică

Detenția nu rămâne legitimă decât dacă ordinea publică este efectiv amenințată, continuarea detenției nu ar putea să servească pentru a anticipa o pedeapsă privativă de libertate.

In acest sens s-a pronunțat și CEDO în cauza LETELLIER contra FRANTEI.

La dosarul cauzei nu exista probe referitoare la pericolul social concret pentru ordinea publica si nici ca as incerca sa ma sustrag de la ancheta penala, deci apreciez faptul ca nu as putea impiedica bunul mers al acesteia.

Lasarea mea in libertate nu prezinta un pericol pentru ordinea publica.

Așa cum se arată și în practică, chiar dacă s-ar presupune ca la dosarul cauzei se afla probe sau indici temeinice ca inculpatul ar fi savarsit fapta pentru care este invinuit, doar săvârșirea faptei pentru care este cercetat inculpatul nu justifică luarea măsurii preventive și este necesar existența la dosar a probelor pentru a dovedi concret existența pericolului public. Aspect care a fost amendat de CEDO în două cazuri impotriva României, respectiv Scundeanu și Tiron contra Romaniei.

Apreciez faptul ca nu prezint un pericol social concret pentru ordinea publica, organul de urmarire penala facand referire, in realitate, doar la un pericol social abstract.

Spre deosebire de pericolul social abstract, pericolul concret pentru ordinea publica trebuie sa apara ulterior savarsirii infractiunii si se apreciaza in raport cu comportamentul inculpatului, reactia opiniei publice si rezonanta faptei comise.

Aspecte care au fost amendate de CEDO în cazuri impotriva României, respectiv:

Tase vs. Romania 10.06.2008 „neindicarea motivelor concrete ce permit arestarea.Practica obisnuita a procurorilor romani”.

Creanga vs. Romania 15.06.2010 ”Folosirea unor termeni vagi si imprecisi”.

Tiron vs. Romania ”Caracterul prea succint si abstract al motivelor. Formule similare care se repeta de-a lungul timpului, aceleasi criterii. Neanalizarea masurilor alternative”.

Astfel, în cauza **Scundeanu împotriva României**, Curtea a amintit că, referirea la pericolul pentru ordinea publică, nu poate fi invocată într-o manieră abstractă de către autorități, acestea trebuind să se bazeze pe probe, nu pe prezumții și presupuneri .

De asemenea, trebuie avuta in vedere și **Recomandarea nr. R(80)11 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei** care prevede că detenția provizorie nu poate fi ordonată decât dacă persoana în cauză este bănuită că a săvârșit o infracțiune și sunt motive serioase de a se crede că

Str. Boteanu nr. 3 B, parter, ap. 1,
sector 1, București

Cabinet de avocat
CRENGUȚA DASCĂLU

Tel: 0724 223 873

e-mail:
crenguta_dascalu@yahoo.com

există cel puțin unul din următoarele motive: pericol de fugă, pericol de obstrucționare a cursului Justiției și pericol de a comite o nouă infracțiune gravă.

Invederam faptul ca in óptica CEDO arestarea preventiva trebuie permisa in circumstanțe exceptionale si ca intai trebuie analizata posibilitatea aplicarii altor masuri preventive.

In drept. toate textele de lege invocate si precitate

In probatoriu: inscrisurile de la dosarul cauzei.

Bucuresti:02 Decembrie 2015

Asigurandu-va de deplina consideratie,

OLTEAN IOAN

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO